והחנפים נחלקים על שלש כתות.

הכת הראשונה הם המחניפים לבני אדם, כדי שימצאו חן בעיניהם, ואינן מוכיחין אותם על מעשיהם הרעים, אלא אומרים להם, כדין אתם עושים, ואע"פ שהם עושים מעשים רעים ושלא כדין.

הכת השנית יותר מגונה מן הראשונה, והם המחניפים לאלמים ולעשירים, ומשעבדין להם את נפשם, לאלמים, כדי שיעשו ראש על הצבור וכדי שינחלו שררה, ומשתדלין להתכבד בחנפות שבהן, ולעשירים כדי שיגזלו מהן ממונם, ובשביל שיהנו ממנו, ויסירו כסלם מהב"ה וישימו שברם ותוחלתם בבני אדם, כסבורין שממונם אינו כלה לעולם ולא יאבד מידם. ובזה תועים מדרך השכל, כי ממונו של אדם כלה ואבד, שנא' הן לא בידם טובם. ולפי' ישעבדו נפשם לעשירים, כדי לגזול את העניים בכח העשירים. ואלו, וכיוצא בהם, הם עבדי עבדים בודאי, ומסירים בטחונם מהב"ה, ושמין אותו באדם, ועליהם הכתוב אומר ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ומן ה' יסור לבו.

הכת השלישית יותר מגונה מן השנית, והם המחניפים בדת, ויראו עצמן שהן צדיקים, ושוקדין על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלא לשמן, וכוונתם לעלות לגדולה, כדי שיתמנו פרנסים על הצבור, וכדי לסלק את נפשם מן המס, וכדי לגזול יתומים ואלמנות. ואלו, וכיוצא בהן, עושים חלקלקות בלשונם, ומרמים את הבריות, כדי שיאמינו בהם, והם כאלו פורשין מצודות ומכמורות ורשתות לצוד אנשים, שנא' הציבו משחית אנשים ילכודו. ולובשים בגדים כבגדי הפרושים, ועוטים מעילים כחסידים, כדי שיבטחו בהם בני אדם, [ויכחשו] וישקרו בהם, שנא' ולא ילבשו עוד אדרת שער למען כחש. ואלו, וכיוצא בהן, מראין לכל הענוה והיושר, כדי לפתות ההמון וכדי לגנוב את לבם, ומראים החסידות על פניהם ולבם מלא תוך ומרמה ואון וחמס, שנאמר כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חונף ולדבר אל ה' תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר. נבלה ידבר, זה נבלות הפה. ולבו יעשה און, זו ע"ז. לעשות חונף, זו חנופה. ולדבר על ה' תועה, זו מינות. להריק נפש רעב, אלו הבינוניים, ומשקה צמא יחסיר, אלו העניים. ומעשה החנפים נחלקת לשבעה חלקים. ואלו הן.